

med personalets kunstforening vil betragte kunstkøb som et væsentligt personalegode. Et stort antal kunstnere vil herefter kunne frigøres fra afhængigheden af tilskud. De offentlige tilskud vil derfor i højere grad kunne koncentreres om de spirende talenter.

Skattefrihed for hædersgaver er en anden økonomisk håndsrækning til de skabende kunstnere.

Det er et overordnet princip for Venstres kulturpolitik, at kulturstøtte skal korrigerer markedet. Den kultur, der kan klare sig på markedets vilkår, har ikke behov for offentlig støtte. Det har derimod den kunst, som ikke kan klare markedets betingelser, men som er væsentlig og værdifuld.

Kulturpolitik skal sikre mangfoldighed. Kulturpolitikken skal som alle andre opgaver afpasses den økonomi, der er til rådighed. En opprioritering af indsatsen for de syge, de ældre og nyfødte har nødvendiggjort, at kulturens budget er justeret. Det har forledt nogle til den fejlsluttelse, at regeringen er kulturfejndsk, at regeringen har startet en ideologisk kulturkamp, at regeringen vil undertrykke den frie kunst, ja, en enkelt højreøstet kritiker har hævdet at se konturerne af en totalitær stat. Intet kan være mere forkert. Regeringen har ikke noget ønske om at svække kulturlivet, tværtimod.

Kulturpolitik kan ikke udelukkende måles på kvantitet, på størrelsen af de offentlige bevillinger. Den skal i lige så høj grad vurderes på kvalitet, nemlig ud fra hvad pengene bliver brugt til. Kulturpolitik skal således måles på, om den er med til at stimulere nogle kulturpolitiske perspektiver, som betyder, at det danske samfund bliver et rigere samfund på kvaliteter.

Jeg skal på vegne af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker at fastslå, at fri og uafhængig kunst er en fundamental forudsætning for et stærkt og levende demokrati.

Folketinget tilslutter sig regeringens ønske om at udvikle dansk kulturliv i et samspil med kulturens og kunstens skabere, formidlere og brugere med henblik på at skabe bedst mulige rammer for det nye århundredes kunst og kultur.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

En række medlemmer har meldt sig med korte bemærkninger. De første tre er hr. Ole Sohn, fru Jytte Andersen og fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg blev indledningsvis glad for at høre fru Ester Larsens ordførertale, for jeg forestillede mig, at den måtte ende med en beklagelse af, at regeringen på trods af Venstres ædle ønsker var kommet til at skære ned på de ting, som Venstre mente skulle fremmes, og det beklagede man. Men sådan skulle det ikke forstås. Det skulle forstås sådan, at det var nogle fine ord, men ordene hænger jo ikke rigtig sammen med handlingerne.

Kl. 10.35

Jeg vil gerne spørge fru Ester Larsen: Når man nu indfører kunstfradrag, hvad der kan være meget fornuftigt, og samtidig siger, at man vil støtte en fri og uafhængig kunst, hvori ligger logikken så, når man med den ene hånd laver kunstfradrag og med den anden hånd skærer i vækstlagene, altså den del af kunsten, som ikke kan klare sig, og som ikke efterspørges af erhvervslivet?

Eksempelvis var der vel mange, der blev provokeret og forarget, dengang den unge, langhårede Bjørn Nørgaard skar hovedet af en hest. I dag producerer han gobeliner for dronningen. Tingene hænger jo lidt sammen. Derfor er det uforståeligt, at man skærer ned i vækstlagene. Jeg ville gerne have, om fru Ester Larsen kan give en forklaring på den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Det var jo mange gode statements og også fine kulturpolitiske holdninger, der kom til udtryk. Jeg vil gerne hæfte mig ved én ting her i første omgang, nemlig at fru Ester Larsen understreger, hvor vigtigt det er at have en frihed og en uafhængighed i kulturlivet og i kulturens mulighed for at udvikle sig, også på en måde, som måske ikke lige er inde i øjeblikket.

På den baggrund vil jeg gerne spørge fru Ester Larsen, om det så ikke kan virke temmelig modsætningsfyldt, at det udspil, som vi har set fra kulturministeren om den ny kunststøttereform, jo i meget, meget høj grad centraliserer, i